

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu:	6709010143
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6709010143.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného E. R. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2016 v Bratislave dovolanie obvineného E. R. podané prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Filipa Várgu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. januára 2010, sp. zn. 3 To 323/2009, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a/ Tr. por. dovolanie obvineného E. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo 14. októbra 2009 sp. zn. 3 T 25/2009 bol obvinený E. R. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 27.09.2008 v čase okolo 18.10 hod. v obci O. Y., okr. Krupina za budovou Materskej škôlky intenzívne zasiahol do pohlavnej sféry mal. poškodeného P.K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. Y. XX, žiaka základnej školy tak, že tohto najskôr vylákal na uvedené miesto, kde ho udrel päťou do oblasti pravého oka a donútil ho strpieť manipuláciu a ohmatávanie jeho pohlavných orgánov, pričom mal vedomosť o veku maloletého poškodeného.

Za to bol odsúdený podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 a 1 (deväť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 2 Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ktoré potrvá, kým to bude vyžadovať jeho účel.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch svojho odvolania namietal, že žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil, spochybňoval vierohodnosť výpovede maloletého poškodeného a namietal tiež skutočnosť, že súd maloletého osobne nevypočul na hlavnom pojednávaní a uspokojil sa iba s prečítaním jeho výpovede resp. prehratím jeho výpovedí.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v zmysle § 317 Tr. por. na verejnom zasadnutí 13. januára 2010 uznesením pod sp. zn. 3 To 323/2009 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného E. R. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13. januára 2010, kedy vo veci rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, pričom obvinený od uvedeného dňa uložený trest aj vykonáva, t.č. v Ústave na výkon trestu Želiezovce.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený prevzal 18. januára 2010, jeho obhajca i prokurátor prevzali rozhodnutie 13. apríla 2010 a odpis druhostupňového rozhodnutia prevzal i zákonný zástupca maloletého poškodeného (č.l. 296 p.v.).

Okresnému súdu Zvolen bolo dňa 14. októbra 2014 doručené podanie obvineného E. R. označené ako dovolanie (č.l. 350), kde neuviedol žiadne dôvody dovolania, iba požadoval ustanovenie Mgr. Vladimíra Flídera st. za obhajcu pre dovolanie. Nasledovala výzva súdu, aby obvinený predložil doklady o majetkových pomeroch, ktorú výzvu prevzal 11. novembra 2014.

Opatrením predsedu senátu z 30. októbra 2014 bol obvinenému pre konanie o dovolaní ustanovený obhajca Mgr. Vladimír Flíder, ktorého súd zároveň s ustanovením vyzval na predloženie dôvodov dovolania do 15 dní.

Kópiu podania obvineného zo 14. októbra 2014 doručil predseda senátu prokurátorovi na vyjadrenie, ktorý prípisom z 5. novembra 2014 (č.l. 361) navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko obvinený v podaní neuviedol žiadne dovolacie dôvody.

Ustanovený obhajca Mgr. Flíder podaním došlým súdu 6. februára 2015 (č.l. 365) požiadal súd o oslobodenie od povinnosti obhajovať obvineného, pretože zákonná lehota na podanie dovolania už uplynula, o čom informoval aj obvineného E. R..

Zo zápisnice o výsluchu obvineného pred súdom dňa 27. mája 2015 (č.l. 386) vyplýva, že obvinený po porade s obhajcom vzal podané dovolanie späť, ktorú skutočnosť vzal predseda senátu uznesením z 8. júna 2015 sp. zn. 3 T 25/2009 podľa § 375 ods. 3 Tr. por. na vedomie.

Dňa 15. apríla 2016 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené podanie obvineného (č.l. 423), v ktorom žiadal o pomoc pri dovolaní alebo v konaní o obnove, nakoľko jeho návrhy okresný súd zamieta. Podanie obvineného bolo zaslané za spisom na súd prvého stupňa, kde predseda senátu opatrením z 20. mája 2016 ustanovil obvinenému obhajcu JUDr. Filipa Vargu pre konanie o dovolaní.

Následne ustanovený obhajca doručil 8. júna 2016 súdu prvého stupňa dovolanie obvineného E. R. z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por., že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V rámci oboch uplatnených dovolacích dôvodov namietal, že v konaní pred súdom nebol opätovne vypočutý maloletý poškodený, pričom celé rozhodnutie o vine je založené práve na výpovedi tohto maloletého. Nevykonaním tohto dôkazu došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, nebol náležite zistený skutkový stav, a preto mala byť použitá zásada „in dubio pro reo“. V závere svojho dovolania sa domáhal aj o navrátenie lehoty na podanie dovolania v zmysle § 64 ods. 1 Tr. por. a

zrušenia napadnutého rozsudku.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 11. júla 2016 (č.l. 439) pričom navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. a/ Tr. por. odmietnuť a nevidí zákonný dôvod na navrátenie lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať. Dovolaním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho, ktorým bolo odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu zamietnuté. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

Zároveň však dovolací súd pri predbežnom preskúmaní dovolania zistil, že dovolanie obvineného E. R. bolo podané oneskorene, a preto musí jeho dovolanie podľa § 382 písm. a/ Tr. por. odmietnuť.

Podľa § 370 ods. 1 Tr. por. ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 64 ods. 1 Tr. por. ak obvinený, jeho obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba zmešká z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí jej orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty môže oprávnená osoba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. Ak nebol opravný prostriedok ešte podaný, je potrebné ho so žiadosťou spojiť. Ak ide o odvolanie proti rozsudku, možno odvolanie odôvodniť ešte v lehote ôsmich dní od doručenia uznesenia o povolení navrátenia lehoty.

Ustanovenie § 370 ods. 1 Tr. por. upravuje lehotu na podanie dovolania tak, že ak sa podáva dovolanie v prospech obvineného, lehota na jeho podanie je obmedzená 3 rokmi a začína plynúť od posledného doručenia napadnutého rozhodnutia obvinenému, resp. obhajcovi (v preskúmvanej veci je dôležité doručenie rozhodnutia obhajcovi obvineného, pretože bolo vykonané najneskôr). Ako bolo vyššie uvedené, obhajca obvineného prevzal rozhodnutie 13. apríla 2010, teda posledným dňom na podanie mimoriadneho opravného prostriedku bol 13. apríl 2013, ktorý svojím číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom nastala udalosť určujúca začiatok plynutia lehoty. Dovolanie obvineného prostredníctvom obhajcu bolo podľa pripojenej obálky (č.l. 435) podané na pošte dňa 7. júna 2016 a na súd prvého stupňa došlo nasledujúci deň.

Pre zachovanie lehoty na podanie dovolania bolo v danom prípade potrebné, aby dovolanie na súd prvého stupňa bolo podané najneskôr 13. apríla 2013, čo splnené nebolo. Dovolanie bolo podané až po 6-ich rokoch od doručenia rozhodnutia súdu druhého stupňa. Z uvedeného vyplýva, že bolo podané oneskorene.

Obvinený síce požiadal o navrátenie lehoty na podanie dovolania v zmysle § 64 ods. 1 Tr. por., avšak dôvody uvedené v žiadosti nemožno považovať za dôležité, ako na to správne poukázal i prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu. Obvinený mal v pôvodnom konaní svojho obhajcu, kde bol riadne poučený o svojich právach. Netreba zabúdať, že obvinený už v roku 2014 podal mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie, ktoré vzal napokon späť. Podľa názoru dovolacieho súdu je trojročná zákonná lehota na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku dostatočná, preto neprichádzalo do úvahy navrátenie lehoty.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolanie obvineného E. R. bolo podané po márnom uplynutí zákonnej

lehoty, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. a/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.